

Bəzən deyirlər ki, həyat çox mürəkkəbdir, ondan baş çıxarmaq çotindir. Ancaq onu demirlər ki, həyatın mürəkkəbliklərindən baş çıxarmaq üçün gərək həyata kifayət qədər hazırlıqlı olasan. Başladığın əməli fəaliyyətə uyğun olaraq nəzəri və təcrübə hazırlıq olmadan elə ilk çətinlikdən qorxub çəkinəcək işə marağın sənəcək. Özünü tapana qədər təbiatınə uyğun bir işlə məşğul olana qədər vaxt ötəcək. Bir də baxıb görəcəksən ki, ömürdən keçən illər arxada qalıb. Sənsə hələ heç bir işə nail olmamışan.

İnsanları həyata hazırlamağın təhsil yolu var. Bir də secdiyi ixtisasə uyğun təcrübə keçməyi var. Yəqin ki, gənc nəslin həyata hazırlığını temin etmək üçün birinci növbədə onlara yaxşı təhsil vermək, həyat bilgisi ilə silahlandırməq lazımdır. Müvafiq ixtisas üzrə hər hansı bir gənc müəyyən səviyyədə təhsil alandan sonra istehsalata gəlir. Burada gənclərə qayğı lazımdır.

Biz Şəddat Cəfərov haqqında geniş damışıraq. Onun həyatının hər bir anını özümüz öyrənməklə bирgə hem də bizzən sonra gələn nəsillərə zəngin bir insanın həyat yolunu bir dərslik kimi öyrətməyi əsas məqsəd kimi görürük, cünki belə insanlar təkcə şəxsi keyfiyyətləri ilə hörmət sahibi olurlar. Onlar yüksək iş bacarıqları ilə də örnek olaraq yüksək nüfuza sahib olurlar. Bir sözə, Şəddat Cəfərovun zəngin həyat yolu özü bir məktəbdür. Elə bu səbəbdən də öyrənilməyə layiqdir. Fatma Həsənqızının "Acılı-sirinli günler" sənədli romanının görkəmli ictimai-xadim, məşhur naşir və yazıçı-publisist Şəddat Cəfərovun zəngin həyatından bəhs edən fəsilərini bizə imkan verir ki, onu bir örnek olaraq yazımızın əsas obrazına çevirək. Cənubi onun həyatının hər anında maraqlı məqamlar var. Həyata yeni başlayan hər hansı bir gənc Şəddat Cəfərovun tale yolunu özünə örnək seçə bilər. Onun yolu ilə irəliləməklə cəmiyyətin daxiliində gedən proseslərdən vaxtında və düzgün nəticə çıxarar, beləliklə, həyatın mürəkkəbliyi bir insanın həyat yolunun nümunəsində sadəliyə çevrilər. Sənədli romanın "İlk iş günü" adlanan hissəsi hələ uşaqlıqdan üzü bəri həyatın acılarını vaxtından əvvəl görmüş bir gəncin istehsalat prosesinə necə qoşulmasından bəhs edir. Bəlkə də Şəddat Cəfərovun yerinə başqasına olsayıdı, biz başqa mənzərə görərdik; intriqalar, münaqışlər, daha nələr-nələr... Axırda da belə qərara gələrdik ki, yaşlı adamlar gənc nəslə qədərinə qayğı göstərmir.

Mən Şəddat Cəfərovu yaxşı tanıyıram. O, artıq Azərbaycanda, demək olar ki, bir poliqrafçı nəslinin formalasmasında xüsusi xidmətlər göstərib. Onun elə bir təsir dairəsi var ki, həmin mühitdə hər hansı bir gənc özünü həmin mühitdən kənardan bilmir. Doğmalığı ilə mühutə tez qaynayıb-qarışır. Bütün buların hamısı Şəddatin özünün vaxtılı istehsalata gəldiyi zaman aldığı təcrübənin bəhrasıdır. Özü daha dəqiq və aydın deyir: "Bizdən əvvəlkilər bizi öyrədib, biz də özümüzdən sonra gələnləri öyrətməliyik". Bəli, həqiqətən, əgər bize öyrənilənləri bizdən sonra gələn nəsillərə öymətəməsək, onda variqliq qırılar, başqa sözə, cəmiyyətdə inkişaf olmaz. Ona görə də, Şəddat Cəfərovun istehsalata ilk gəlişini təsvir edən hekayətin gənclər üçün maraq doğuracaq hissəsinə diqqət edək: "O zaman "26-lar" mətbəəsinin direktoru Hüseynqulu Axundov idi. Xudadat Şəddat barəsində onunla danışmışdı. Bir gün Şəddat qardaşı ilə mətbəəyə geldi. Xudadat onu əvvəl Koqan Abram ilə tanış etdi. Abram o vaxt sinkoqrafiya sexinin rəisi işleyirdi. Mətbəə işi, xüsusilə sinkoqrafiya sahəsində geniş təcrübəsi var idi. Abram Şəddati mehribanlıqla qarşılıdı. Sinkoqrafiya sehində təcrübəli işçilərdən olan Valya və Nadya ilə tanış etdi. Üzünü Valyaya tutub gülümsünərək dedi:

-Nadyanın artıq Hüseyin adlı şagirdi var. Sən isə öz sənətini, bax bu gəncə

öyrədəcəksən. Bu gün-sabah pensiyaaya çıxacaqsan, yerinə kadr yetişdirmək vaxtı gəlib çatıb, - sonra zarafatla dedi: Valya, ancaq cavan qalmışın, bu yaşı sənə vermək olmaz, - deyə gülümşədi". Maraqlı məqamdır, bəzən insanın taleyini qarşılaşlığı adamin cöhrəsində görünən mənzərənin də rolü olur. Şəddatin istehsalata gəldiyi illər mühərabədən sonrakı dövr idi. İnsanları dəhşətli mühərabənin ağrıları bir-birinə doğmalaşdırıldı. Ruslar, yəhudilər, azərbaycanlılar eyni müəssisədə, eyni amal uğrunda çalışır, bir-birinə hörmətlə yanaşırlılar. Mənzərədən görünən budur ki, istehslatada təcrübəsi olan rus qadınları Şəddati xüsusi hörmətlə qarşılırlar. Burada milliyetçi yəhudü olan Koqan istehsalata ilk dəfə ayaq basan gəncə qarşı nece həssas yanaşırsa, sexdəki qadınların da münasibəti elə həmin həssaslıqla tamamlanır: "Valya da zarafatla cavab verdi: -Sənin kimi rəisi olan heç qocalarmı? - Sonra o, üzünü Şəddata çevirdi. Onun boy-buxununa və arıq üzünə baxıb sözünə davam etdi: - Mənim

üzə çıxır. Ancaq iş bununla bitmir. Əgər bu mənzərədə hər hansı bir soyuqluq, yaxud qısqanlıq hissi görünsəydi, yəqin ki, istehsalata təzəcə gəlmış gənc üçün müxtəlif psixoloji problemlər yaranardı, amma göründüyü kimi hər kəsde özünü göstərən insanı münasibət ana qucağından təzəcə qaynar həyata atılmış bu gəncin taleyini həll edir. Biz onun timsalında gənclər və yeniyetmələr üçün insani münasibətin necə rol oynadığını görə bilirik. Bax bu bizi inandırır ki, həyatda heç nə əvəzsiz qalmır. Şübhəsiz, hekayətdə adları çəkilənlərin çoxu əbdiyyətə qovuşub, ancaq biz onları hörmətlə xatırlayıraq. Şəddatin həyatının bir dərslik kimi öyrənilməsinin mahiyəti elə bununla bağlıdır. Yəni, bütün yaxşılıqlar da, bütün pisliklər də hansısa bir adamin həyatında iz buraxır, kiminsə yaddaşında yaşayır, başqa sözə, həyatın sırrlarını öyrənmək üçün yaddaşda yaşayan münasibətlər açara çevrilir, zaman-zaman xatırlanır, saf-çürük edilir. Dəyərli olan təqdir olunmaqla kiminsə həyatında işq olur. İndi həyatın Şəddat

lanıldır. Sex isə ikinci mətbəbdə yerləşirdi". Bütün bunları ardıcıl olaraq müşahidə edəndə ilk baxışdan belə bir qənaətə gəlirsən ki, istehsalatda özüne yer tutmaq hər bir gənc üçün çox asandır, amma əslində belə deyil. Bu mühiyi təmərədə Şəddat özü yarada bilirdi, özündən böyükərə hörmətlə yanaşırdı, secdiyi sahəni diqqətlə öyrənirdi. Hər hansı bir işin arxasında gəndərilirdi. Bir gəncin bu cür harmonik təbiətə malik olması istər-istəməz ona xüssəsi simpatiya yaradırdı. Əlbəttə, biz deyə bilirik ki, Şəddat Cəfərovun hələ ilk gəncliyindən bəxti gətirib, yaxşı adamların arasına düşüb. Amma onu unudurraq ki, hər hansı bir məsuliyyətsiz hərəkət, qeyri-etik bir davranış onu necə asanlıqla gözdən salardı. Heç özü də gözləmədən adamlar ondan ikrədə edərədilər. Heç kəs bildiyini ona öyrətmək istəməz, heç kim onunla ünsiyyətə can atmazdı. Demək, bütün problemlərdə çıxış yolu insanın özündən başlanır. Şəddat Cəfərov onun üçün yaradılmış şə-

İnsanlıq imtahanında

gözüm üstə. Sənətimi belə oğlana öyrətməmək olarmı? Ancaq məndən sənəti öyrətmək, ondan isə öyrənməkdir. Baxışlarından hiss edirəm ki, çalışqan oğlana oxşayır". Adı münasibətdir, ancaq dəyəri orasındadır ki, istehsalat görməmiş, ilk gəncliyindən hələ ayrılmamış Şəddata sexin təcrübəli işçiləri doğmaliq göstərirlər: "Abram: -Onda danışdıq. İndi birlikdə direktorun yanına gedək, görək o nə deyir.

Xudadat, Valya və Şəddat onun dəlinca direktorun otağına gəldilər. Abram gəlişinin səbəbini dedi və qapıda durub, ustanın sözlərinə diqqətlə qulaq asan Şəddati göstərdi. Hüseynqulu Axundov gələnlərə oturmaq üçün yer göstərdi.

-Valya, bu cavan oğlunu sən öyrədəcəksən, - deyə direktor soruşdu.

-Bəli.

Axundov üzünü Şəddata tutdu:

-"Travilşik" işləməyə razısanmı? Şəddat inandırıcı səslə: -Raziyam.

-Cansızsan. Kimyəvi reaksiya aparan "travilşik" çox zəhərli işdir. Xəstələnə bilərsən. Bu barədə səni xəbərdar ediblərmi?

Şəddat böyükərələr olan yerdə danışmadı. İndi də çox böyük ehtiramla, təmkinlə dedi: -Valya xala 20 ildir bu işdə işləyir. Yanaqları qıpçıqmıdır. Deməli, xəstələnmərəm.

Həmi gülüşdü. Oğlanın cavabı Axundovun xoşuna gəldi. Dərhal Şəddatinə ərizəsinə qol çəkdi.

-Bu gündən işə başla. Uğurlar arzulayıram. Ümidvaram ki, Abram əminlə Valya xalanın etimadını doğruldarsan.

Şəddat işə başladığın ilk gündə Valya xalanın dediklərinə diqqətlə qulaq asır və öyrətdiklərinə əməl edirdi. Klişəni hazırlamaq, şəkli sink üzərinə həkk etmək işlərini öyrənir və yadında saxlayırdı". Bu kiçik dialoqlarda ilk baxışdan bir gəncin işə qəbul edilməsi üçün məsul olan şəxslərin vicdani münasibətləri

Cəfərova bəxş elədiyi tale yolunun davamına baxa: "Günlər bir-birini əvəz etdi. Valya xalanın əməyi hədər getmiridi. Oğlanın çalışqanlığı qadının ürəyində xəbər verirdi. Sinkoqrafiya sənətinə tezliklə iyələnən gənc Şəddatin çox keyfiyyətli klişə hazırlaması, qısa müdədətde çətin işə yüksək səviyyədə sahib olması xəbəri mətbəə işçiləri arasında sürətlə yayıldı. Hami Valya xalanın şagirdi barədə danışır və xoş sözələr deyirdi".

Göründüyü kimi insani münasibətə əsl həyat iksirinə çevrilir. Şübhəsiz, belə bir mətbəədə daxili-mənəvi gücü olan hər hansı bir gənc qanadlanar, özünün bütün enerjisini üzə çıxardı. Şəddat Cəfərov da məhz belə bir mühitə düşməsdə, buna görə də onun iş bacarığı, öyrənmə həvəsi tez üzə çıxdı. Hələ üstəlik, onu böyük mətbəə kollektivində məşhurlaşdırıldı. Bu bacarıqlı gənci hər kəs xüsusi sevgi ilə müşahidə edir, onu barmaqla göstəridirlər. O, gənclərin xüsusi maraq dairəsində idid. Yaşlılar ona xüsusi ümidi baxırdılar. Şəddatın adı ayri-ayrı sexlərdə hörmətlə çəkilir, tez-tez onun şəxsiyyəti və işi müzakirə mövzusu olurdu: "Şəddatin özü və işgüzarlığı barədə mətbəədə işləyən qızlar daha çox maraqlanırırdılar. Bəzən Valyanı bu cavan oğlan haqqında çox sorğu-sualı tuturdular:

-Valya xala, şagirdinin neçə yaşı var?

-Valya xala, o nişanlıdır mı?

-Valya xala, bir şey bəhanə edib sizin sexə gələsəm, məni Şəddatla tanış edərsənmi? Valya xala gələn qızların suallarına gülümşəyə-gülümşəyə cavab verir, öz şagirdi ilə fəxr edirdi. Beləcə, Şəddat sinkoqrafiya sexində bir il işlədi. Çox zəhərli bir yerdə işləmek asan deyildi. Hələ üstəlik Şəddata daha çətin, ağır və həyati üçün təhlükəli bir iş də tapşırılmışdır. Sexdə klişə düzəltmək üçün azot turşusundan istifadə olunurdu. Azot turşusu mətbəənin həyətində sax-

raitdən maksimum bəhrelənir, hələ üstəlik, əxlaqlı, mədəni tərbiyəsi ilə öz həmyəşidərlərə da nümunə ola bilirdi. Ona görə də tezliklə Şəddat Cəfərovun bacarığı, tərbiyəsi haqqında söz-söhbət mətbəənin rəhbərliyinə də çatdı. Onun necə bacarıqlı gənc olması kimsədə şübhə doğurmurdu. Yaziçi Fatma Həsənqızı qəhrəmanının həyat yolu ilə bağlı bu məqamları xüsusi həssaslıqla işləyib: "Şəddat lazımlı olduqda azot turşusu saxlanılan şübhə balonu qucağına alıb, pillələrlə ikinci mətbəbəye qaldırıb sexə gətirirdi. Belə dəqiqələrdə onun bütün diqqəti özündə olurdu. O bilirdi ki, şübhə qucağından düşsə fəlakət üz verə bilər. Bu iş üçün Şəddatin aldığı maaşın üstüne ayda on manat da əlavə olunurdu. Bu da ailənin dolanışına az da olsa kömək idi. Bir dəfə Valya xala qayğısılıklə ona dedi:

-Oğul, dərəcə almaq vaxtı çatıb. Di-rektora ərizə yazmaq lazımdır.

Şəddat ustanının sözlərindən sevindi. Dərəcə almaq həm "sənətə tam iyələnmək", həm də maddi cəhətdən kömək demək idi.

-Valya xala, elə ərizə yazım, vəssalam?

-Yox, oğul, ərizə yazandan sonra mətbəənin baş mühəndisi Nazim Əhmədov və sex rəisi Koqan səni imtahan edəcəklər. Əgər imtahanından yaxşı çıxısan onda dərəcə alarsan, olarsan usta.

"İmtahan" sözünü eşidən Şəddat əvəl duruxdu. Bu söz ona qəribə gəldi. Öz-özüne düşündü: İmtahan nəyə lazımdır? Gördüyüm işlər göz qabağında deyilmi? Eybi yoxdur. İmtahan olunsam daha yaxşı olar. Onda nə səviyyədə bilik əldə etdiyim mənim özümə də aydın olar". Şəddat Cəfərov ömrü boyu çox imtahanlar verib. Orta mətbəbdən sonra istehsalatda verəcəyi bu imtahanın ilk həyəcanları onun həyata necə məsuliyyətli münasibət bəsləməsinin təzahürü idi.

Şəddat Cəfərov, ən başlıcası, həyatin imtahansız olmadığını əbədi olaraq yadداşına yazıb. Hər bir insan ən adı gərginlikdən belə düzgün yol tapmaq üçün sanki yeni imtahanından keçir. Bu günlərdə Şəddat Cəfərovun 80 illik yubileyi Azərbaycan Nəşriyyatında xüsusi hörmətlə qeyd edildi. İctimai nəzarət koaliyasının təşkil etdiyi həmin tədbirdə danışanlar onu həyatin bütün imtahanlarından bacarıqla keçmiş müdrik bir insan kimi xarakterizə etdilər.

Bəli, Şəddat Cəfərov dövrümüzün ağsaqqallıq missiyasına sahib olan hörməti bir simadir.

(Davamı var)

Əli Rza. Xələfli